

בש"פ 5602/15 - מלאקו מהרת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5602/15

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

העורר:

מלאקו מהרת

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי באר שבע
מיום 29.7.2015 במ"ת 41830-06-15 שניתן על ידי
כבוד השופטת ר' יפה-כ"ץ

בשם העורר:

עו"ד אמיר ברק

בשם המשיבה:

עו"ד ארז בן-ארויה

החלטה

מונח בפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע במ"ת 41830-06-15 שניתנה על ידי כב' סגנית הנשיא ר' יפה-כץ, בגדרה נעצר העורר עד לסיום ההליכים.

1. כתב האישום שהוגש נגד העורר בתיק העיקרי כולל שני אישומים. על פי האישום הראשון, הוא נהג באופניים חשמליים על מדרכה שנועדה להולכי רגל וגרם לתאונה בה נפגעה אישה בת 83. על אף שהבחין בפגיעה, ברח העורר מהמקום והפקיר את הנפגעת מוטלת על המדרכה. העורר מואשם כי עבר את העבירות הבאות: הפקרה לאחר פגיעה, רכיבה על אופניים במקומות מסוימים, נהיגה ברשלנות וגרימת חבלה של ממש. על פי האישום השני – מספר ימים לאחר קרות האירוע הראשון, ובהיותו שוב נוסע על אופניים חשמליים, הבחין באישה בת כ-66 שהלכה ברחוב עם כלבה ומשך בכוח את שרשרת הזהב שענדה על צווארה. השרשרת נקרעה והסתבכה בשערותיה של הנפגעת. העורר ברח מהמקום מבלי שהצליח לגנוב את השרשרת. בגין מעשים אלה הואשם בעבירה של ניסיון שוד.

2. בהליך קמא לא היתה מחלוקת בדבר קיומם של ראיות לכאורה לביסוס שני האישומים, וכך גם לגבי עילת המעצר. הדיון נסוב סביב בקשת הסנגור לערב את העורר במסגרת טיפולית שיקומית, במטרה לטפל בהתמכרותו לסמים ובבעיותיו הנפשיות. יצוין כי העורר סובל משרידים פסיכויים שנגרמו ממחלה נפשית או שימוש בסמים. הוזמן תסקיר מעצר אשר המליץ על שילוב העורר במסגרת מתאימה. כמו כן, התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית בה צוינו הקשיים הנפשיים של העורר, אך לצד זאת נקבע כי הוא כשיר לעמוד לדין ומסוגל להבחין בין מותר לאסור. חוות הדעת קבעה שהעורר זקוק להמשך טיפול אמבולטורי שיכול לקבל בתנאי מעצר. בערר זה חוזר הסניגור על עמדתו לפיה יש להעדיף את התיב השיקומי, ובהתאם מבקש הזמנת תסקיר מעצר נוסף שיבחן תכניות שונות.

3. במסגרת נתוני התיק כפי שפורט, לא מצאתי כי נפלה טעות משפטית בגישת בית המשפט המחוזי לפיה נכון בשלב זה להורות על מעצרו של העורר בן ה-20 עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו. עולה בבירור כי המקרה מורכב, אך מורכבות זו אינה נשענת אך ורק על מצבו האישי של העורר, אלא גם על מעשיו לכאורה שהינם חמורים. התנהגותו מסוכנת. לכאורה, בתוך פחות משבוע פגע העורר בשתי נשים מבוגרות. פעם אחת, תוך נהיגה מסוכנת על אופניים חשמליים פגע באישה בת 83 ולאחר מכן עבר, לכאורה, את העבירה של פגע וברח. בפעם השנייה, ושוב תוך רכיבה על האופניים, ביצע לכאורה ניסיון לשוד של אישה בת 66. העורר הוא בעל עבר פלילי, לרבות ריצוי עונש מאסר בפועל בשני תיקים שונים שהתנהלו לפני בית המשפט לנוער. העבירות אשר בגין נידון למאסר כוללות עבירות רכוש ומספר עבירות של הפרת הוראה חוקית. לנוכח עברו הפלילי של העורר, שריצה עונש מאסר אחד לתקופה של 10 חודש ועונש מאסר שני לתקופה של 14 חודש, אף ניתן לומר כי גם מבחן העושה ונסיבותיו הקונקרטיות פועל בשני כיוונים. יש לתת את הדעת, איפוא, למעשיו של העורר בשני האישומים, שלכאורה בוצעו בהפרש של ימים ספורים וכן לעברו הפלילי. כמו כן, אין לפנינו מקרה בו העורר שהיו כעת במסגרת טיפולית, וטרם ידוע על מסגרת טיפולית שעשויה להתאים לו.

4. בהינתן כל אלה, נדמה כי השלב הנכון לבחון את עניינו של העורר, מבחינה טיפולית עונשית - ואינני מביע עמדה לגבי תוצאות בחינה זו - הוא במסגרת התיק העיקרי. עולה כי אף בהנחה שהעורר אינו מודה במיוחס לו, הליך שמיעת הראיות אמור להיות קצר יחסית.

5. הערר נדחה.

ניתנה היום, ח' בתשרי התשע"ו (21.9.2015).

ש ו פ ט